

на Бинбеловцитѣ (Бѣлянитѣ) — родътъ на Караджата. Той започва отъ времето на султанъ Мурада I (1359—1389), като за родоначалници на този родъ се сочатъ: Родопскиятъ князь Момчилъ, (1361), загиналъ около Бѣломорието и неговата достойна сестра Стояна, която дава Войнишкиятъ родъ на Бѣлянитѣ, отъ които по народна пѣсенъ сж известни: Нико боляринъ, синъ на Стояна, признатъ главатаръ на войнаганитѣ; неговиятъ братъ — Пѣйчо, убитъ отъ Вѣлка и Вѣлко, избѣгалъ въ Добруджа, гдето се заселилъ съ жена си Дафина. Пѣйчо далъ две поколѣния; отъ второто води началото си Пѣйчо Овчарътъ, който въ началото на XVI столѣтие, поради особени заслуги къмъ Селима I (1512 — 1520) придобилъ особени султански привилегии, станалъ войнагански предводителъ на Факийската областъ и ималъ правото да носи оръжие, да има свои войнишки отреди, и съ ферманъ му се дали високи отличия: калпакъ и чанта съ султански знаци. Тия правдини Пѣйчо получилъ по следния поводъ: Победителътъ на грузинцитѣ и казълбашитѣ Селимъ, който билъ султански намѣстникъ въ Смедерово, Видинъ и Аладжа Хисаръ, тръгналъ на война противъ баща си Баязидъ II (1481 — 1512) заради престола му. Но при Чорлу, гдето станала битката между него и Баязида II на Августъ 1511 г., Селимъ билъ разбитъ и принуденъ да бѣга. Въ отстъпле-